

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутності Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL: LVIII МІСЯЧНИК № 10

Жовтень, (October) 1937

ЗМІСТ:

Грохізія Єгови (Часть 2)	147
Мусить Слухати Його	147
Год	148
Правдія Єгови (Часть 3)	150
Інша Проба	153
Чата	156
Превізія Єгови (Часть 4)	158
Запрошенні	160
Слуги Збору	146
"Парі Ісаїй"	146
Чи Всіма Препуерата Свічилась?	146
"Армагедон"	146

© WTB.CIS

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гарад буде проміж синами твоими" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний праведний Бог, перебуваючий однією зі всіх, Створитель неба й землі й Дядя життя для усіх сестерників; що Його був початком Іого творів й активним слугом в творенні всіх речей; що той Його Господь Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі є на землі, і тепер є головним виконавцем Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений за смерть; що замість Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викунуши ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й видалив Його вони землі творів й понад усі імена і одягнув Його у всіку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сини, і що Ісус Христос є Головою її й правильним парем світу; що помазаній відповідником Ісуса Христа — се діти Сини, члени Єгови організації й Його сестри, котрих задача її проповіді відбудувати про пайвіщість Єгови, голосити про Його заміри заглядом людства, про які наукає Біблія, й нести овоч парства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установлюти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що вездівого Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

СЛУГИ ЗБОРУ

Голосення вістки в царстві є найголовнішою річчю тепер. Се в повністю помазаних голосувати на тих, що мають статися зброненими слугами; але й "д'Форуби й водонеси" (Ісуса Нав. 9: 21-27) можуть бути слугами. (5 кн. Мойс. 16: 12-15; 29: 11) Наконі нема в зборі братів відповідних, щоб служили в зборі або в комітеті служби, але в Іонадабі, котрі мають здібності й розв'язливість, тій Іонадабі можуть заняти ті місця в комітеті служби, дайте им ту нагоду й вони служать. Робота Господня не повинна затримуватися заради того, що хтось з братів ослав в ревності. Евангелія царства мусить тепер голоситись. — Мат. 24: 14.

«ЦАР ЦАРІВ»

Другий період свідоцтва, від 2-го жовтня до 10-го, по шерені світу так як царство Царів царів буде покривати вони світ, за котрим ім'ям сей період є іменованій. Книжка Царство тепер є визана в багатьох язиках й тому є добре уживати її разом з маленькою книжечкою в свідоцтві під час цього періоду. Про більші подрібності сьогодні ви в прошенні уважно переглядати наступуючі числа "Повідомителя" де будуть поміщені обширні інформації. Нехай ваші приготовлення на сей тиждень праці

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

С ЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнавати Бога Єгому і Його заміра, як про єе научас Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи сестрів Єгови. Він уможливляє систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і спирається о низку літературу які помічю в таких студіях. Він похіщає відповідний матеріал для преподавання через радіо й для інших знарядів публічного наукования Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він підковано вільний й віддільний від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвимірювано стіть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любої Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважного й критичного розслідування свого життя в світі св. Письма. Він не міштається в жадні суперечності ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Гілья передплати

Річна передплата на Вартову Башту в Звученнях Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших країнах \$ 1.50; в Близькій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Звученнях Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загранітні бюро

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Прошу в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для більших, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають Його читати, висилайте зараніє, якщо є се напроситься. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусуть прислати письменну відповідь кожного року.

Увага для передплатників: Всіхіну за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висиламо, хиба що се напроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, що робимо в прогазі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висиламо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price: \$1.00: Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N.Y., under the Act of March 3, 1879.

будуть підписані як до службі Царя парів. Де ви не мешкаєте на світі, ваш рапорт буде очікувані в сім бюро.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для збора принумераторів "Вартової Башти" тут хочемо пропонувати, і самі пояснити, що висока принумерата виходить автоматично. Машина котра дружує адреси в так збудовані, що кожна принумерата кінчиться, тоді вона видає з лісті автоматично. Один місяць перед скінченням ся принумерації, посилаємо повідомлення. При закінченню принумерації в чужих мовах, висилаємо повідомлення в поєднанні з числом. Повідомку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висиламо, хиба що се напроситься.

«АРМАГЕДОН»

Ся найновіша 64-сторіння книжечка (в англ. мові) є великою інтересуючою. Вони містить публічний вклад президента на ту тему, котра тає великою заинтересувала багатьох слухачів в Бірмінгемі й в Америці. Також містить як некую, після писані, хто переже ту страшну битву. Десь, що ми подаємо інформацію коли ся книжка буде випущена для свідоцтва від дверей до дверей. Однак, ви можете тепер набути собі її книжечку для вашої інформації й праготовлення, 5 ц. за одину.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

VOL. LVIII

Жовтень, 1937

№ 10

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Продовження з попереднього числа "Вартової Башти."]

"Бо Господь вибрав собі Сиона, бажаючи його собі за оселю. Ось місце моє вічного спокою; ту оселяюся, бажаючи бо я того. Буду щедро благословити іду їх то, ввогах його хлібом до сина нагодую". — Іс. 132: 13-15.

ЧАСТЬ 2

УСПОВНЕННЯ цієї часті пророції драми Йосиф представляє Ісуса-Христа, котрий, прийшовши до храму і сів на престолі, є тим "мудрим і зугадним" чоловіком, що обняв цілий світ, затипічний Египет. Отже Ісус Христос, в гармонії з відкритою волею свого Отця, кермує й організує роботу царства, і організує своїх вірних на землі до праці і приготовляє їх збирава по живу і несе її до людей, котра то духова пожива є так конечна для підтримання тих, що шукають Господа. Завважте, що Йосиф не радив фараонам, що люди мали приготуватися до надходячого голоду, але він радив царським слугам, що вони мали звершити організацію для виконання успішно цього діла. Люди могли вірювати і приняти таке розпорядження або ні; отже кождий мусів вибрати свій власний напрям діяння й поступок. Так і в словниценні цього пророцтва провізія для помочи й життя людства не залежить від того, що люди роблять. Є лише одна надія для людства, а се в організації Єгови, котрої Ісус Христос, Більший Йосиф, є Головою. "І на йому його вновати муть погане." — Мат. 12: 21.

²⁰ В словниценні цієї часті пророції драми організація Божого останку на землі мусить засяти й виконувати діло після приказів Єгови через Його вираного слугу, котрим є Господь Ісус Христос. Факти показують, що Господь виконував се і дальше виконує, розказуючи людям що вони мали чинити.

²⁰ Цар пізнав Йосифа як чоловіка, що 'на йому був дух Божий', і він вивіссив Йосифа до найвищого становища в Египті, зараз другого поцарі. "Промовив же фараон до Йосифа: Се поставляю тебе над усією землею Єгипецькою. І знявши фараон перстеня з руки своєї, надів його на руку Йосифові, і вдіг його в шати білі, і вложив ланцух золотий йому на шию. І посадив його на колесницю свою другу, і вигуковано перед ним: Навколошки! Сим робом поставив його над усією землею Єгипецькою." — 1 Мойс. 41: 41-43.

²¹ Йосиф був поставленний над усім Египтом, і лише престолом фараон був більший чим Йосиф, і люди признали таке розпорядження. Йо-

сиф був відповідно одягнений до своєго високого уряду і цар дав йому перстень і золотий ланцух і він іхав в колесниці зараз другий по цареві. Я, він іхав так, люди викликували перед ним "Абрех" (гл. ам. перек.), Ніхто його вже більше не вважав за Юдея чуженця, проданого як невільника в Египті; ані ніхто не погарджав ним як "вязним"; але тепер він був вивісений і прославлений горожанин, тідній бути членом царської родини, і зараз другий по цареві. Так і Єгова вивіссив Ісуса Христа, Більшого Йосифа, і дав йому ім'я понад усікі імена, і приказав усім соторінням на небі і на землі шанувати Його і всякому коліні поклонитися. Ось так Єгова назвав і призвав Ісуса Христа як "своєго Царя", свого власного вибору, і зараз другим по Єгові. Єгова також поручив всі справи свого царства Ісусу Христу, свому Більшому Йосифові. Єгова, ділаючи через Ісуса Христа, поручив свої справи свого царства на землі вірному останкові, вони бо є частию Христа, і Господь Ісус Христос, згідно з волею свого Отця, заявив се "вірному і розумному слузі." (Мат. 24: 47) Ісус Христос привів сих вірних у храм і одягнув їх в "ризи справедливості", о котрі постарався Єгова, і дав їм печать своєї влади представляти Його. Золотий ланц на шиї Йосифа предсказував, що Бог зробить Христа своїм вибраним слугою і вірних членів Його тіла частию того Слуги. Ісус Христос займає високе становисько зараз друге до Бога Єгови, і Він провадить свою організацію на землі, як і в небі, і дає нагоду своїм вірним слугам на землі брати участь в роботі, яка тепер виконується.

МУСЯТЬ СЛУХАТИ ЙОГО

²² Фараон зробив Йосифа головним своїм представителем, і всім людям Египецьким сказано слухати його. "Промовив же фараон до Йосифа: Я фараон, та без тебе не махне й рукою і не поступить ногою ніхто в землі Египецькій. І дав фараон ім'я Йосифові Зафнат Панеях, і дав йому за жену Аснату, дочку Потифера Египтом." — 1 Мойс. 41: 44, 45.

²³ Ім'я яке фараон дав Йосифові значить "спаситель світу" або "покарм живих". (Дикльонедія

МакЛіктока і Стронга) Жінка дана Йосифові не була звичайна, але дочка священника. Єгова признав се подружка. Із того подружка Йосифа і його жени народилось два сини, Манассій і Ефрем. Вони стались частю дванадцять поколінь Ізраїля після волі Єгови. Йосиф був трицять років віку, віку дозрілости. (1 Мойс. 41: 44-46) Так і Ісусу Христу, Більшому Йосифові, дано всяку силу в небі й на землі. Він стався "високою властю" з Єговою, котрому всяка душа мусить коритися або потерпіти знищення, а се головно відноситься до останка. (Діян. 3: 23) Він, Більший Йосиф, стався Спасителем світа і "хлібом життя". (Мат. 1: 21; Іоана 6: 35) Єгова вибрал Ісусу Христу невісту і післав Його до храму зібрати її до себе і взяти свою невісту. (Одкр. 21: 9) Останок сієї невісти громади знаходить іще на землі, ті ж, що померли вірними, вже воскресли. Всі вони, як жена Йосифа, становлять Боже царське священство. — 1 Пет. 2: 9, 10.

²⁴ Час щоби зробити всякі старання проти надходячої голоднечі був обмежений. Тому Йосиф не тратив часу, але сейчас зачав вірно й ревно виконувати організаційну роботу, приготувавши царські комори і шпихлери на збіжжа для підтримання людей протягом сім років голоднечі яка мала наступити: "І назбирав Йосиф пшениці, мов би пісъку морського, багато вельми, що погубив і ліки; було бо безліч." — 1 Мойс. 41: 49.

²⁵ Йосиф запряг всякі средства під рукою і постарався о подостатком провізії щоби накормити усіх, що пристосуються до умовинів які мали бути проголошені. Сталося се протягом тих сім років, що два повинші згадані сини наредилися Йосифові й його жені Аснаті. У сповнення сієї часті пророцтвої драми Ісус Христос, Більший Йосиф, від часу коли Він засів на престолі, а головно від коли Він прийшов до храму, Він організував і виконував свою роботу, щоби достарчити життя для послушних Йому, і кермує роботою яку вони мусять виконати і котра мусить бути скінченою ним Божий гнів буде виражений проти Сатани і його організації в битві Армагедон. ²⁶ Найперше Він достарчив свідкам Єгови, вибралим людям для Єгового іменя, подостатком духовного покарму і научив їх як уживати його, і тоді зорганізував їх і вислав розносити 'овочі царства' о які Він постарався для людей доброї волі, що бажають бути кормлені.

²⁷ Невіста Христова, котра складається з вірних одиниць, що через довгий час ожидали на прихід Господа Ісуса Христа і котрі тепер вже воскресли і були зіbrane до Господа, разом з вірними на землі, що були "підхоплені в хмарах на зустріч Господеві на воздух", була представлена через Йосифову жену. Йосифова жена Асната була урожайна і породила Йому два сини, котрі доповнили дванадцять поколінь Ізраїля. (Се указує, що Єговових дванадцять поколінь духовного Ізраїля, 144,000, є вже доповнені. (Одкр.

7:1-8) Імена двох синів Йосифа є значучі й показують, що благословенства Єгового останка на землі спричиняють забути всіх іх терпіння які вони мусять переносити як паломники, проходні й чуженці у сім світі, щоби вони могли уйти в царство. Вірні послідувателі Ісуса Христа знають, що вони мусять терпіти з Ісусом Христом і статись нічим між людьми. Вони радо переносять сі терпіння, знаючи добре, що вони не є достойні тієї слави яку вони отримають опісля. "Манассій", ім'я одного Йосифового сина, значить "забуті". Ім'я другого сина, Ефраїм, значить "урожайний" або "подвійний овоч", і показує, що останок свідків Єгови посидають овочі царства, котрими вони самі кормлять себе й несуть ті овочі царства іншим щоби покормити їх, і се вони виконують радісно мимо терпіння які Сатана завдає ім через своїх слуг. І так Ісус Христос, Більший Йосиф, може сказати мовою пророка: "Ось я і діти [включаючи останка], що дав мені Бог." (Жид. 2: 13; Іса. 8: 18) Обидва сини Йосифа здається представляють останка. Те, що ті два хлопці носили ім'я Йосифа і його родини, указує, що Сатана не знищить останка перед Армагедоном, хотів він розпочав воювати проти них. Більший Йосиф поручив їм своє свідоцтво, і на славу імені Його Отця вони сповнюють заповіди Божі. — Одкр. 12: 17.

²⁸ Ся часть пророцтва — се велика потіха для останка, тому що вони мають запевнення, що Він з ними і Його рука над ними, і тому вони поступають уперед у ворожу землю, піднісши високо стяг царства і указують народам землі, що той стяг значить і що представляє Боже царство під Христом, що є єдиним средством спасення для людства. В часі закінчення їх земної подорожі вони мають запевнення із Слова Божого що Він буде кормити їх щедро духовним покармом для їх підтримання й піддереження щоби їм статись сильними в Господі й в потузі сили Його.

голод

²⁹ Сім урожайних років скінчилися і наступили сім років голоднечі в Єгипті, як се Йосиф пояснив сон фараона: "Минуло ж сім років урожайних, що були в землі Єгипецькій. І почали голодних сім год наставати по слову Йосифовому. І був голод по всій землі; у всій же землі Єгипецькій був хліб." — 1 Мойс. 41: 53, 54.

³⁰ Весь світ відчув великий голод, та в царських шпихлерах та коморах, під розпорядженням Йосифа, не було недостачі або браку хліба. Се становило частина пророцтвої драми; і тепер заважте факті які перейшли, показуючи сповнення його. Ісус Христос, Більший Йосиф, був укоронований в 1914 р., і від тоді "царства сьвіта стали (царствами) Господа нашого й Його Христа." (Одкр. 11: 15) Від того часу всі речі на землі належать до Ісуса Христа і Він може знищити їх, як н. пр. Сатанську видиму організацію, що володіє, або з милості спасти, як лю-

дей доброї волі, що шукають справедливості й смирності. Господь Ісус Христос дозволить Сатані на якийсь час продовжати його силу і власті над людьми доброї волі й спричинити страшні обставини духової голоднечі і грозди всім смертю.⁴⁰ Сей факт, юю голод не пошкодив Йосифові й підданим його в Египті показує, що той голод о духовній покарм на землі не існує в Божій організації, і що протягом голоднечі в організації Сатани Бог не перестає кормити своїх людей а дає їм покарм на часі під час голоднечі у світі. Є одиниці, що признають себе за послідувателів Ісуса Христа, і кажуть, що коли Карло Т. Росел помер, тоді духовний покарм на землі зичерпався. Таке поінтування — цілком нерозумне і не напідставі св. Письма. Ми мусимо памятати, що Бог Єгова через Ісуса Христа виконує свої заміри. Факти показують, що від 1919 р., многі одиниці були привидені до знання правди і були приняті в храм і сталися частию Божої організації й частию Його останка на землі. Також ті, з котрих складається велика громада мусять накормитися й прийти до Божої організації під Більшим Йосифом щоби приняти їх покарм, і Єгова постарається щедро щоб накормити їх.

⁴⁰ Сатанська організація на землі увязнила много людей. Се увязнення горівно виконується при помочі страху й тримання їх в незнанню відносно Божої провізії для них. Сі люди доброї волі знаходять у вязницях стару й поцвили поживу і більше нічого для підтримання себе. Пророк Езекіїл каже, що вони плачуть і стогнуть задля гідоти яка діється й задля нещасного положення який істнує. Ріка Сатанська комерція не принесла задоволяючої поживи для тих вязнів. Вони майже гинуть з голоду. Ті, що люблять правду і мають віру в Бога і Ісуса Христа, чують про Боже правительство під Ісусом Христом, Більшим Йосифом, і довірюються, що шпихлері того ласкавого правительства повні богатої духової поживи для шукаючих Господа. Як фараон почув ридання людей, так і Єгова чує стогнання людей в недолі. "Як же заголодала й земля Египетська, закили люди до фараона про хліб." Каже ж фараон усім Египтянам: Ідіте до Йосифа, і, що скаже вам, чиніте." — 1 Мойс. 41: 55.

⁴¹ Так і Бог тепер приказує людям, що жаждуть і праґнуть духовної поживи, йти до Ісуса Христа. Тепер Єгова каже до людей, що бажають підтримуючого покарму: "Се слуга мій [Ісус Христос, Більший Йосиф], що я вибрав; любий мій, що вподобала Його душа моя; положу душа мою на Него, й вістити ме поганам суд;... і на ймя його вповнати муть погане." — Мат. 12: 18-21.

⁴² Єгова висилає своїх свідків сьогодня до голодних душ, і каже до них: 'Йдіть до моого Слуги, Ісуса Христа, і що Він скаже вам, чиніть се, і ви будете жити.' Лише ті, що йдуть до Ісуса Христа і сповняють Його прикази, будуть жити. Нема іншого ніякого средства щоб можна

отримати життя. Тут дається приказ і пораду людям доброї волі з котрих буде складатися велика громада, котру тепер виводить Господь. Відносно тих, що йдуть до Більшого Йосифа, і котрі слухають Його приказів і остаються вірними і правдивими, написано є: "Вже не будуть голодні, ані жадні, ані падати ме на них сонце, ані жадна спека; агнець бо, що на середині престола, пасти ме їх, і водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку слезину з очей їх." (Одкр. 7: 16, 17) Ось так Бог показває шукаючим Його ту щедру провізію о яку Він постарався для них. Бачучи се, вірний останок мусить оцінити не лише їх привileй, але і їх велику відвічальність підносити прапор для людей і указувати їм на шпихлер й комори Єгови, котрі переповнені достатком духової поживи. ⁴³ Теперішній "голод" прийшов на правительство Сатани сього світа і дастися чим раз більше відчуті болю, що й закінчиться у битві великого дня Бога Вседержителя. Протягом цілого того періоду голоднечі, щоби люди доброї волі могли отримати охорону й благословенства, мусять іти до Господа Ісуса Христа, Більшого Йосифа, і кормитися подостатком духової поживи яку Він по приказу Єгови приготовив для них. Сі фізичні факти ставиться тепер пред людей, і кождий мудрий чоловік буде радуватися зрозумівшими їх.

⁴³ Тепер Єгова дає до довідома послушним сотворінням на землі про своє споріднення й свого царського дому до "інших овець", котрих Ісус Христос збирає, і котрі становлять "велику громаду". Написано в св. Письмі: "Пребогато людей, котрих ніхто не міг перелічити", або громада без числа. Єгова рішив точне число яке має становити царський дім, але щодо великої громади, то нема причини чому малобути рішене число II. Спевністю, що Він міг знати наперед скільки членів буде в ній, але очевидно Він закрив се перед собою. Він велить людям пізнавати Його ласкаву провізію для них, і без жадної стороності і використання кождому дозволено приняти їю провізію й жити або відкінути її і остатися під прокляттям і згинути. Бог Єгова отворив дорогу до життя, щоб люди шукали Більшого Йосифа, Ісуса Христа, і кормилися хлібом о який Єгова постарається для них і щоб вони приняли правду і стали під цілковиту контролью Господню, осталися там і радісно слухали Його. Всі ті, що чинять після заповідей Його і затримують їх невинність до Бога Єгови оставшися правдивими і не порушимими до Нього, отримають Його благословенства. Такі не тільки будуть радо кормитися Єговою ласкавою провізією, але будуть радуватися мати частку у несенню сієї радісної новини іншим, щоби і вони могли прилучитися до прославлення й возвеличення Єгового іменя.

⁴⁴ Дальше написано: "А голодлеча придавила всесь сьвіт. Поодиняв же Йосиф усі житниці, та й продавав хліб усім Египтянам. Кинулись тоді всі землі до Йосифа в Египет; бо всюди

панував страшний голод." (1 Мойс. 41: 56, 57) Се дальший доказ цілковитої безсторонності Господа. Божа провізія отворена для усіх країв світа. Се також доказує, що протягом сієї голоднечи сим покармом головно кормиться велика громада. Відносно цього написано є, що велика громада виходить із "кожного народу, і роду, і людей, і язиків", і стоїть перед престолом Ісуса Христа, витаочи Його як Царя, Визволителя й Спасителя світа, і "покликували ве-

ликим голосом, говорячи: Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." (Одкр. 7: 9, 10) Тепер ми знаємо, що ангели в небі, воскресші члени тіла Христового, і останок на землі радуються й співають хвалення Єгові, і тепер велика громада прилучує свій голос з іншими і всі кажуть: "Благословенне, і слава, і премудрість, і подяка, і честь і сила і кріпость Богу нашему по вічні віки." — Одкр. 7: 12.

(Дальше слідує)

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го марта, 1937]

"Се починаєть здалека, — одні від півночі, другі з Синим-країни." — Іса. 49: 12.

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА отворив дорогу до життя, і хто пильно шукає тієї дороги, знайде її. Є лише одна дорога до життя і принале: з них до нього благословенств, а сією дорогою є Ісус Христос, котрий проляв свою кров і зробив примирення за многих, т. е., за всіх тих, що приймуть Божі умовини. (Іоана 14: 6; Мат. 20: 28) Іншої дороги нема. "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого ім'я під небом, даного людям, щоб ним спастись нам." (Діян. 4: 12) Сатанські релігійні наймити затримують людей доброї волі в їхніх "в'язницях" і спонукають їх вірувати, що їх спасення залежить від їх приналежності до релігійних організацій, так званими "церквами". Ті бідні вязні сумують думкою; і коли вони зберуться разом в неділю рано, по їх звичаю, і злучать їх голоси разом піснею, тоді вони співають сумний тон. Вони голодують задля браку духової поживи, і неначе ридають з розпукні, даючи їх голос чути, і в нутрі своїм вони квілять за лучшим днем. Бог почув ридання цих ширин одиниць. Ісус Христос, Більшій-чим Йосиф, тепер отирає комори свого Отця і висилає із храму останок свідків Єгови із віткою, що Єгова щедро постарається о конечності для підтримання життя й дає безкінечне щастя для тих, що слухають приказів Його Управителя. Ся пророча драма, разом з іншими пророцтвами, показує, що хто слухає Його й вважає на Його прикази, прийдуть зі всіх сторін землі, від усіх народів, поколінь і язиків осягнути і будуть учасниками тієї провізії о яку Єгова ласкаво постарається. Ті що є послушні й затримують їх невинність до Бога, будуть до такої міри оправданням Єгового імені.

* Старий світ знаходиться в темряві, будучи під гноблячою рукою ворога, релігійні перекупчики стались головними слугами, що тримають людей в незнанні. Та Господь Ісус, великий і справедливий Суддя, сів на своєму престолі судеща і зібрав перед себе всі народи, і дає нагоду всім, що бажають справедливості і життя,

знайти дорогу й прибіжище в організації Єгови. Коли в Єгипті й навколоїчних краях повстало голоднече, Йосиф продавав поживу для тих, що шукали її. Се продання поживи не значило ані не предсказувало, що свідки Єгови можуть робити торговлю з віткою царства для самолюбної наживи, але значить, що се на місці її власнів для людей, що мають средство до купна, щоб вони показали їх оцінення Божої провізії й добровільно жертвували щось на поширення віткої царства, щоб інші могли чути її. Для сієї причини свідки Єгови беруть маленькі датки від тих, що бажають і можуть офірувати на літературу; а хто не може сього зробити і бажає віткої в друкованій формі, таким щедро дается даром. Коли люди довірюються, що ся провізія не від чоловіка, але що Бог постарається їй, тоді вони бажають зробити ма...гніку жертву щоби указати їх оцінення Божої доброти, і сим вони щиро бажають, щоби їх близжній міг також довідатися о Його ласкавій провізії і отримати Його благословенства.

*Весь Египет знайшовся під Йосифом як правильним володарем. Так і тепер весь світ знаходиться під Ісусом Христом, Більшим-чим-Йосифом, яко правильним володарем, однак Сатани дальнє дозволено уживати своєї сили. Протягом короткого періоду часу перед Армагедоном ті люди доброї волі мають нагоду показати себе по стороні Бога і справедливого царства, і сим чином розділення народів поступає вперед. Організації Сатани цілком забракло духового покарму в сім часі. Релігійні організації, будучи частию видимої організації Сатани, не мають духовного покарму для людей. Всі люди доброї волі можуть йти до Божої організації під Христом, Більшим-чим-Йосифом, щоби їм знайти духове підтримання там. Отже в сій точці пророчої драми Фараон представляє Єгову, коли він сказав до Єгиптянів: "Ідіте до Йосифа, і, що скаже вам, чиніте." Так і тепер у словиці сієї пророчої драми Єгова, ділаючи через

своїх свідків, повідомляє людей, що Він — Бог, котрого единого ймя Єгова; що Він постарається о благословенства для людей через Ісуса Христа, і тому хто бажає життя мусить іти до Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосиф. Вони мусуть робити те, що Господь Ісус каже їм робити, інакше вони померуть. (Діян. 3: 23) На свідків Єгови положено відвічальність розказувати людям о Божій провізії, і якщо вони не схочуть або відмовляться бути послушними приказам Господнім, то вони також померуть. Свідки Єгови не можуть спасти нікого, але вони можуть сповінити Божі прикази дані їм і сим помочи іншим пізнати дорогу до життя. "Вірний Слуга" кляса буде виконувати сі прикази, і чинячи се він останеться живим і навіки буде славити Все-вишнього.

* Серце радується Божих людей коли вони бачать як чудово Єгова давно тому керував найменьшою частиною тієї драми, яку Він відкриває для тих, що пильно шукають Його пізнання. В цій точці на сцену виходить Яків і відограє роль, представляючи Бога Єгову. "Я ж чув, що є хліб в Египті. Рушайте туди, та купіте таменьки хліба, щоб нам жити, не повмирати." (1 Мойс. 42: 2) Як фараон велів Египтянам йти до свого управителя, Йосифа, і слухати його приказів, так і Яків приказав своїм десетом синам, пів-брата Йосифа, йти до Египту за потрібними достатками. Тут Яків⁵ представляє Єгову, котрий велить усім людям доброї волі йти до Ісуса Христа, свого уповажненого управителя, щоби люди "жили не повмирали". Від коли останок був зібраний до храму Єгови велів своїм свідкам, останкові насління своєї жени, вийти на землю і "збудувати дорогу для людей", і розказувати їм правду відносно Його провізії, щоби вони могли прийти до Його великого Управителя, на котрого раменах спочиває правительство, і котрий ставсь "Богом кріпким, Отцем будучого віку, Князем міра", котрий подає голодним душам хліб життя. (Іса. 9: 6; 62: 10) "Се хліб, що з неба сходить, щоб, хто істя Його, не вмер." — Іоана 6: 50.

⁵ Коли Яків вислав десетох синів до Египту, він затримав Беніміна з собою, якож сказано щоб "не стала йому в дорозі лигода!" (1 Мойс. 42: 4) Сим чином Яків показав свою обсліничу любов до Беніміна, і сією частиною драми Єгова предсказав свою любов і ласкаву провізію для тих, що пізнають правду по приході Ісуса Христа до храму і зібрація їх у "вірного слугу" клясу, зробивши їх членами своєго власного дому. Ся часть драми не представляє, що люди доброї волі будуть шукати отримати ласку Божу перед тим, нім ті представлени через Беніміна отримають Його маску. Яків, виславши своїх десет синів у Египет за хлібом, син також ставався і за Беніміна щоби підтримати його життя, і Бенімінові не було треба йти до Египту особисто. Тут Бенімін представив молодшу духову громаду, що прийшла до Бо-

жої організації від 1922 р. аж до 1931 р., і сим Бог показав свою любов до них.

Тоді Бенімін був молодим чоловіком, з початком двадцяти років віку, і представляв тих, що по 1922 р., з вилляттям святого духа, прилучилися до Єгового останка, їх духових братів. Отже Бенімін представляв ту саму клясу, що Естер і Рута, про котрих описується в іншій драмі. Се що Яків затримав свого сина Беніміна від подорожі до Египту, вийшло на велику пробу для пів-братів Йосифа, к'ята то пропа рішила чи вони мають або не мають заздість і ненависть до Беніміна як се вони поперед показали до Йосифа. Яків дальше іще думав, що Йосиф був убитий дикими звірями. Бенімін був єдиним його сином від Рахелі, його олюбленої жени, як се виглядало тоді Якові, і тому він зробив всяку потрібну осторогу склонити свого сина, і такий чин Якова випробував стан серця десяткох пів-братів. Нім Йосиф відокрив себе десятюм пів-братам, то вони мусили показати їх бажання робити добро Бенімінові. Ся часть драми предсказувала, що Єгова найперше випробує людей доброї волі чи вони позбулися релігійного духа сього світа відносно переслідування Ісуса Христа, що вони мусять доказати нім Він відкриє їм дорогу до життя.

* Люди доброї волі мусять показати, що вони вже не посідають "козлячого" духа, але що вони мають усposobлення "вівці", і тоді Господь відокріється їм і покаже їм Божу провізію для всіх таких. Факти добре знані показують, що кляса Іонаадаба найперше показує ласкавість для свідків Єгови і тоді Господь відокріється їм і дасть до відома о Божій ласкавій провізії для них і укаже їм на дорогу до вічного життя.

* Здається, що тут буде на місці згадати іще іншу річ: "Була бо голоднеча в Канаан землі", де Яків перебував з своєю родиною і де вони були паломниками та чуженцями. Яків і його родина були тими людьми, що виглядали города або організації про що описує апостол Павло в листі до Жидів. Сьогодня земля знаходиться іші під пануванням Сатани і його організацій, і в таких то краях свідки Єгови і інші, що люблять Бога, перебувають як прохожі, паломники і чуженці. У світі тепер панує велика голоднеча з браку духової поживи, лише для тих ні, що люблять і служать Богу Єгові. Тепер звесь храм кляса прославляє Єгову за Його милість і доброту і указує на Більшого Йосифа яко Божу провізію для них. Всі святі Божі пророки, котрі через довгі минувші століття пророкували, предсказували прихід великого Месії і указували людям, що Він той, котрого Єгова уживає до роздавання життя. Яків є заключений між тими святими пророками, що вірно служать Богу. Отже здається тут не буде не намісці піддати думку, що ті святі пророки вскорі будуть пробудженні з мертвих перед Армагедоном, і нім Божий останок забереться з землі, і що вони прилучаться з іншими свідками тепер на землі в проголошенню Божої провізії для

людства. Отже се значилоб, що Яків в тій драмі не лише представляв Бога Єгову висилаючи людей доброї волі до Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосифа, але він також в меншій мірі представляв святих старинних мужів, котрі своїм пророцтвами предсказали Єговову провізію для людства.

¹⁰ Фараон і Йосиф разом становили "висші власті" в Єгипті, і так вони представляли Єгову й Ісуса Христа, дійсну висшу власті. "Йосиф же правив землею; він і продавав усім землянам. Поприходивши ж брати Йосифові вклонились Йому лицем до землі." — 1 Мойс. 42: 6.

¹¹ Тут ще інший доказ, що всі сотворіння повинні слухати "Висших Властей", Єгову і Ісуса Христа, радше чим усіх людей. Безсумнівно Йосиф мав чути, що голоднеча була також в Каїнан землі, і тому він предчував, що родина його отця прибуде до Єгипту за поживою і що вони мусять прийти до нього, і що прийде нарада для нього показати ласку для тих, що покірно шукали його ласки, і тоді він відокриється ім і ту провізію яка була зроблена для них. Йосифова пророча драма, яка снілась Йому коли був іще хлопцем, мала тепер сповідитися, і його 'братья прийшли і поклонилися перед ним'. Можливо, що вони пригадали собі той сон в тім часі ї се малоб змягчили іх серця до Беніамина. Ті десять людей прийшли до Єгипту головно за хлібом та рибою (Іоана 6: 26); та з поступом драми вони представляли клясу людей, що шукають Господа найперше для само-охранні і котрі опісля пізнані Його любов і доброту і раздо поставили себе під контролю Господню. Се вже аж під час других одвіденів до Єгипту, що ті десять пів-братья ловідалися з радістю о провізії яку Йосиф зробив для них. Вони постепенно пізнавали ту життя-дачу провізію. Сталося се 24. лютого, 1918 р., що Господь перший раз велів прилюдно голосити вість "Міліони тепер живючих ніколи не помрутъ", однак се сталося кілька років опісля, що Господь відкрив, що "вівці" кляса в купі із "козлами" клясою мають явитися перед Його на суд, котрий мав взяти місце перед Армагедоном, а не по Армагедоні, і під час тисяч років царювання. (Мат. 25: 31-46) Так зарані як в 1918 р., декотрі зачали шукати Господа, щоб ім жити на землі, почувши вість "Міліони людей тепер живючих ніколи не помрутъ"; однак се сталося аж в 1935 р., що Господь відкрив, що се "инші вівці" кляса становлять велику громаду, і будуть вічно жити на землі; і від того часу головно ті "вівці", показали своє більшу любов. ¹² Посвяту до Господа, служачи Йому і Єгові радісно; тому що вони люблять і мають часті в оправданні Його іменя.

¹³ Поступенно сі правди були відкриті людям доброї волі, й постепенно вони робили глибоке враження на їх умах. Ісус Христос, Більший-чим Йосиф, предчував прихід таких людей доброї волі до Його, і Він так зробив, що Його вірні послідувателі вірою бачили їх прихід до Госпо-

да. Але відкриття властивого споріднення до Господа Ісуса Христа, і до Його ост прийшло аж у властивім часі, коли Він відкривав свої пророцтва в іх користь. Вони бачив, що ще інша кляса виходила, але вони не могли розпізнати її аж прийшов Більшіший час. Та велика громада мусить ще доказати, що вона позбулася самолюмотиви в шуканні Господа; що вона є в добреї волі до Бога, до Більшого Йосифа Його молодших братів на землі; і що вони кає Господа і служить Йому, бо вона є Його і Його народ. Тоді Господь відокрів свою ласкаву провізію. Тепер добре знаніти якраз пасують сьому пророцтви.

¹⁴ Тепер мала прийти проба на тих десяти братів. Коли вони явилися перед Йосифом, оскаржив їх як шпігунів, що шукали погу Египет. В сім він був оправданий із точного трактування яке він отримав з іх рук коли був молодцем. Однак дійсна ціль в тій він оскаржував їх як шпігунів, була поставлена на пробу, що пророчо предсказувало та яка мусіла прийти на Йонадабів або людей рої волі заміні дорога життя буде отворена им. (1 Мойс. 42: 6-14) Йосиф пізнав своїх тів, але вони не пізнали його. Вони сказали му, що вони мають іще молодшого брата наан землі, котрий іще жив. І вони також дали іще про "одного немає". Тут вони мають думці Йосифа, котрого вони продали в Египет. Тоді Йосиф сказав до них: "Се ж воно є що я сказав вам: ви пронирі. Ось чим опретесь: Бодай так був жив фараон! Не винівідій, коли брат ваш меньший не прийде." — 1 Мойс. 42: 14, 15.

¹⁵ Се була тяжка присяга якою заприємні Йосиф, кажучи "Бодай так був жив фараон, найвісший володар Египту, що пророчувало на найвісше істово в силі, Бога Єго". Постанова Йосифа була не зломана що йогодний брат мав бути приведений до нього. Йосиф затримав сіх десять пів-братья чере дні, щоби вони мали час уважно застанови над сим, що він сказав їм. Се була велика ба на них, бо вони знали, що їх отець нікогда не дозволить їхнім Беніаміном забрано до Египту.

¹⁶ Тепер завважте події які передалися і з'явилися до пророцтва. По 1918 р., всі народи зібрали перед Більшого-чим-Йосифа на (Мат. 25: 31-35) Сі зібрані включають лише добреї волі, котрі під час пробів і суду мусили показати себе, що вони є правдиві "вівці", що любов, яка запевнила б їм стати по сестрі Господа і в ласці Його. Проба яка мусить пройти і яка прийшла на людей доброї волі казує, що вони є ще дальше за організацією таємні й чи вони ділають проти інтересів Бога Царства під Христом, як се декотрі вороги, що чинять. Се правда, що ті люди доброї волі не знали, що вони були на пробі, однак се зміняє справи. Се дало ім лучшу нагоду казати їх дійсну ціль і стан серця. Єсли

даліше покажуть духа самолюбства, ненависти і заздрості до Божих людей, якого духа указали Йосифа його пів-брати коли його продано до Єгипту, тоді вони будуть поставлені на стороні "козлів". Якщо ж вони покажуть духа доброти до найменших з братів Христа, представлени через Беняємна, і будуть шукати чинити їм добро, тому що вони служать Богу і Ісусу Христу, то се покаже їх властивий стан серця і будуть признані за "вівці" клясу. Завважте тепер, що в 1918 р., Господь зачав проголошувати вість "Міліони людей тепер живущих ніколи не помруть", та навіть тим, що чули сюю вісті, Господь не відокрив їм через кілька років дійсного стану. Чому Він се так робив? Щоби інша класа представлена в драмі через Бенямина була привидена до нього найперше і злучена з Ним і стала частию запечатаних дванадцяти поколінь духового Ізраїля. Кляса Бенямина мусить бути заключена в сім числі 144,000, і се мало бути доконано нім спізнато велику громаду, як "інші вівці" Господні. В той самий час прийшла проба також на тих, що шукають Господа і взивають Його імя, і така проба мала рішити чи вони є "козли" чи "вівці" кляса. Одкриття 7: 1-10 показує, що ся робота мусіла виконатися найперше і котра включає клясу представлена через Бенямина, нім велика громада була відкрита. Факти точно пасують, що та робота була викона по 1918 р., перед відкриттям великої громади Господом духовому і Божому останкові на землі.

¹⁵ В 1931 р., дванадцять "годин" (років) праці в венеці Єгови закінчилися, як про се описується в приповісті Господа Ісуса, і робітникам виплачено по "денареві", себто, дано їм "нове імя". (Мат. 20: 1-16) Сталося се в неділю, 26. липня, 1931 р., що ся велика правда була відкрита Божим помазаниникам і вони радо приняли те "нове імя" з рук Господніх. Лише два місяці перед тим Господь відкрив своїм людям значіння пророцої драми у котрій Мардохей і Естер відограли важну роль, і котра то драма відкриває дві часті "вірного й розумного" слуги, себто останка. В червню, 1931 р., в Лондоні, Англії, пророцтво Езекіїла дев'ята голова, було вияснене Божим помазаним людям, і тоді вони довідалися, що ті, котрих Бог приказав назначити на їх чолах, становили земну клясу, "інших овець" Господа Ісуса, котрі дістануть життя на землі як людські сотворіння. Рівно ж таке вияснення було дане на міжнародній конвенції в липні, в Колумбус, Огайо. Тоді Божий помазаний останок побачив, що люди доброї волі будуть жити на землі; але навіть тоді вони ѹще не були пізнати великої громади, бо велика громада не була відкрита для них. Щоб мож рішити хто становить "козли" а хто "вівці", то люди що шукали Господа мусіли бути випробувані, а сі проби мали рішити який їх стан среця до "найменших братів у Христі", представлени через Бенямина, і котрі також є представлени через Рут і Естер. Чи покажуть вони себе щирі й доброї

волі й ласкаві до братів Христа? або чи вони будуть трактувати Господніх дітей як тілесні Жидівські брати Ісуса трактували Його коли Він був на землі, і як Йосифові пів-брати трактували його коли він був молодцем? У пророчій драмі те, що ті десять пів-братья зробили Беняминові, Йосиф се вважав як зроблено для нього. Так що люди зроблять найменшому з братів Більшого-чим Йосифа (означуючи Ісуса Христа), то Ісус Христос вважає як Йому, і сим чином "козли" й "вівці" відкриваються. Досвідчення через які Господні помазані люди перейшли протягом минулих кількох років ясно післять сій часті пророцтва,

¹⁶ Тоді Йосиф привів сих десять пів-братьів перед себе: "Каже ж їм третього дня: От що вчините, так останетесь живі; бо я собі людина богообоязлива. Коли ви певняки, нехай один з між братів седить у неволі, де вас варточуть, а ви йдіть, вистачити хліб вашій семі, в вашу господу. А брата вашого меншого приведіте до мене, так і правдиві будуть ваші слова, і не загинете. I вчинили так." — I Мойс. 42: 18-20.

¹⁷ Йосиф тримав одного із них як запоруку щоби запевнити представлення перед нього Бенямина без ушкоди. Він велів Симеона, одного з них звязати і затримати. Йосиф промовляв до своїх братів через товмача, очевидно тому щоби не дати пізнатися, і вони не знали, що він міг говорити по верейські. Коли ся проба прийшла на них, тоді вони зачали обговорювати свій клопіт в присутності Йосифа у еврейськім языку. Вони пізнали свій злочин і визнавали свій гріх один одному проти Йосифа їх брата, котрого вони продали в Єгипет, і розуміється Йосиф чув їх сповідь, що подвійно запевнило його, що вони щиро покаялися і що вони приведуть Бенямина безпечно до нього. (I Мойс. 42: 21-23) Так і Ісус Христос, Більшний-чим Йосиф, старається о охорону і безпечність для молодших з останка, представлени через Бенямина, щоби вони були злучені з Ним у храмі, і тут люди доброї волі мильно трактували Божих дітей в 1918 р., і перед тим, і пізнійше щирі жалували і визнавали їх злочин в тім згляді, то се показує, що вони не були в гармонії з Сатаною і його організацією й його слугами, і що їх стан серця є властивий до Господа. Декотрі люди доброї волі були і перед тим проти мильного трактування Божих людей під час Світової Війни, як Рубен був проти мильного трактування Йосифа, і вони помогли іншим побачити й визнати мильний чин в переслідуванню Божих людей протягом того часу. Ось так "вівці" кляса відкриває себе. В минувших кількох роках люди доброї волі до Бога показали свій стан серця через їх служення свідкам Єгови, помагаючи їм оскільки вони могли. Інший пророк Єгові, відносячися до тієї самої кляси, що указує свою любов до Бога і показує сьоге несамолюбне успособлення і помагає іншим побачити правдивий шлях, каже: "І зберуть вони всіх братів ваших зміж усіх народів на дар Господу на

конях і возах, на носилах і на мулах та верблюдах — на сьвяту мою гору в Єрусалимі, говорити Господь, — так само, як Ізраїль приносить дар у дом Господній в чистій посудині. З них я буду брати в съвященики й левіти, говорити Господь. Бо як нове небо й земля нова, що я сотворю, все будуть передо мною, говорити Господь, так буде рід ваш і імя ваше." — Іса. 66: 20-22.

¹⁹ Ті "інші вівці" кляса стараються помагати іншим побачити й прийти до Божої організації під Христом, щоби вони пізнали дорогу до життя. Розпорядивши затримати Симеона як залигу, Йосиф приказав останнім дев'ятьом наповнити торби їх пашнею. Він приняв гроши за хліб з їх рук, а тоді потайно велів назад покласти ті гроши в їх торби з хлібом. (1 Мойс. 42: 25, 26) Та і життя-даючі й життя підтримуючі правди, представлені через поживу яку Йосиф поклав в їх торби, тепер Більшій-чим-Йосиф, Ісус Христос, посилає людям рукою своїх вірних свідків. Ті життя-даючі правди в дійсності є подарунком "без срібла й без плати" (Іса. 55: 1, 2), а се було представлено через гроши, що були поставлені на ад в торби. Сьогодня правду дається людям яко вільний дар від Господа, хотій люди, що принимають правду, дають гроши в часі коли вони принимають вість. Їх датки лише помагають іншим піznати правду і становити доказ їх щирості.

²⁰ Йосифові пів-братья мусили показати їх готовість дати щось за хліб отриманий, і так люди доброї волі мусить тепер показати, що вони мають духа жертви і несамолюбства і що вони бажають помочи іншим дістати потрібну духову поживу, і тому вони жертвують маленьку датку для сієї цілі. Се — дальша проба їх несамолюбства. Господь міг постаратися о вісті в друкованій формі і зовсім бесплатно доручити її в руки всіх людей, та се не Його спосіб. Хто самий бажає правди, і має властивий стан серця до Господа, той мусить показати свій властивий напрям ділання, і се в мірі показано через їх добровільну датку за вісті у друкованій формі. Всі гроши належать до Господа, і те, що люди офірують, вони дістають назад. Се Господь не робить тому що Він щадний, але тому, що се дає спромогу людям показати їх дійсний стан серця. Ся проба вийде на їх користь. Многі люди дають гроши за літературу тому, що вони щиро вірують, що люди, котрі розносять ѿ вісті є дітьми й слугами Божими, і задля сієї причини їх серця є порушені чинити добро, що вийде на їх власну користь.

²¹ Попишивши Симеона поневоленого в Єгипті, інші дев'ять повернули до Канаан і принесли звіт їх отцеві. Яків велими сумував задля врасти Йосифа, а тепер його син Симеон був також забраний від нього; і коли йому сказано, що він мусить післати Беніamina, то він ще дужше сумував, і в сім Яків показав свою любов до своєго сина. Тут Яків представляв Єгову, Життядателя всіх, що люблять Його дітей. "Сам бо

Отець любить вас". (Іоана 16: 27) "Він старається про вас." (1 Петр. 5: 7) Се відкриття Якової любви до його загублених синів сталося дальшою пробою для останніх дев'ять пів-братьів, і рішило чи вони зважають на терпіння отця в сім помотанім стані річей і чи вони будуть співчувати з ним. Так і люди доброї волі, що шукають Господа, мусять показати їх взглядення до Єговових почувань і Його любові до синів своїх. Отже їх дійсний стан серця відкривається в їх відношенні до свідків Єгови, духових братів Більшого-чим-Йосифа, і в сім як вони трактують всіх тих, що служать Богу духом і правою. Вони мусять показати їх любов до тих, що їх Єгова любить, і показати що вони не мають злій волі до них.

²² У великім смутку Яків заявив, що Беніамин не повинен йти до Єгипту з іншими. Рубен, один з дев'ятьох, тепер показав свою любов до отця, і безсумнівно мав висказати почуття всіх дев'ятьох. Він заявив своєму отцеві, що коштом свого власного життя він приведе Беніамина назад безпечно і віддасть своєму отцеві в Канаан. Та проба прийшла на всіх тих мужів; і Юда, котрій предложив продати Йосифа за дванадцять срібників, тепер виступив і предложив статися запорукою за Беніамина. До свого отця він сказав: "Я сам буду йому зарукою; з рук моїх вимагати меш його. Коли не приведу його до тебе, я не поставлю його перед тобою, нехай буду гріщен перед тобою непрощено довіку." — 1 Мойс. 43: 9.

Сі дев'ять пів-братьів Йосифа показали, що вони мають властивий стан серця до Якова і до їх брата Беніамина, і се також мало показати їх стан серця до Йосифа. В сій точці драми вони представляли клясу людей, котрі брали участь у переслідуванні Божих дітей, але котрі отворивши свої очі, змінили стан свого серця і тепер радісно роблять що вони можуть для правдивих слуг Господніх і сим вони показують їх любов до самого Господа. В сей день сповнення пророчої драми виходять люди, що колись знущалися над дітьми Господніми, але котрі спостерігши свій мильний напрям, призналися до вини й приложили змагання чинити добро для слугів Єгови, і сим чином вони показують їх любов до Єгови і до Ісуса Христа і Його братів, прилучившися із ними до проголошення вісток життя, о котре постарається Єгова. Такі люди показують себе, що вони належать до "інших овець", з котрих Господь Ісус заявив, що Він приведе їх до стада Божого.

²³ Два сини Якова, ставши запорукою отцеві й заявивши їх любов до нього, безсумнівно дістали повне попертя і інших сімох, і були представителями цілого числа. Страшний голод дальнє панував в краю, і в домі Якова знов забракло поживи. Треба було конечно дістати поживу або вмирати з голоду. Яків пильно слухав благання своїх синів, котрі бажали знову йти до Єгипту і взяти з собою Беніамина і сим запевнити себе, що вони дістануть ішце один за-

нас поживи для підтримання їх життя. На їх щирі й пильні благання Яків згодився: "Каже ж їм отець їх Ізраїль: Коли так воно є, чиніте по своєму. Понабирайте ж того, що родить у нас найлучшого в торби, та й везіте громадському мужеві тому гостињця: трохи бальзаму та трохи виноградного меду траганту та ладану, і писташок, оріхів і мигдалю. А гроше, везьміть удвое з собою; а ті гроші, що познаходили в торбах ваших, везіть назад з собою. Може то недогляд. І брата свого возьміть, і знявшись ідіть ізнов до громадського мужа. Бог же Все-можущий нехай даст вам ласку в очу громадського мужа, щоб одпустив брата вашого Бенямина. А коли мені вже бути бездітним, то буду бездітним. Узвіши як мужі гостињця та грошей удвое з собою та Бенямина, знялись, та й прийшли в Египет, і стали перед Йосифом." — 1 Мойс. 43: 11-15.

²⁰ Яків не лише велів повернути гроші які Йосиф помістив в торби своїх пів-братьїв, але та-ж післав стільки ж щоб купити більше хліба, і також післати тому "мужові" подарунок. Розуміється тим "мужом" був Йосиф, але Яків не зінав, що се був його син Йосиф. Своїм добрим ділом Яків показав мудру провізію для своїх синів, пів-братьїв Йосифа, як і для Бенямина: "Гостињець, тайкома даний, гасить гнів, і дар у пазуху — велику досаду." (Прип. 21: 14) "Дарунок розширяє чоловікові дорогу, ба й до панів великих його допускає." — Прип. 18: 16.

²¹ В сім Яків представляв як Єгова дбає о всіх тих, що заявили себе по стороні Бога і Його Царя, о останка і велику громаду, щоби ім пішло добре з руки великого Управителя, Судді й Екзекутора, Ісуса Христа, котрий тепер у храмі. Подарунки або датки даються коштом жертви, і показує несамолюбне успособлення і готовість слухати й служити Всевишньому. Несамолюбство, т. е., любов, відкривається готовістю і змаганням попирати те, що справедливе. Люди доброї волі, отже "інші вівці" Господні, тепер показують їх несамолюбне бажання помогати вітці царства на честь Єгового імені і на добро тих, що люблять справедливість. Сю прихильність вони показують через свою жертву і готовість помагати своїми средствами дальше видавати вість царства. Сим чином вони зростають в побожності. Господь зазначив своє правило сими словами: "Бажанне праведних — одно лише добро, дожидання безбожних — гнів. Той спиле щедро, й йому ще прибуває, а другий на міру скрупий, та й все бідншає. Добродійна душа буде насичена; хто щедро наділує, й сам наділень буде." — Прип. 11: 23-25.

ІНША ПРОБА

²² Проби на сотворіння приходять тому, щоби вони добровільно могли доказати чи вони затримують їх невинність до Бога. Справи людські так уложені, що вони мусить стріннути сі проби, хотів вони не знають в тім часі яка є ціль сих проб. Та велика драма дальше про-

довжаеться. Ті девять пів-братьїв, разом з Бенямином, подорожували назад до Єгипту, привівши безлечно Бенямина з собою перед управителя. Бенямин, будучи привидений перед Йосифом управителя, представляв тут молодших синів Сиона, Божої організації, що були привидіні до єдності з Ісусом Христом і іншими членами царської родини. Ті девять пів-братьїв представляють тих, що не належать до Сиона, але котрі приходять до Божої організації і котрі радіють у своїм змаганню брати участь у службі Господній і указувати іншим на ласкаву провізію для них. Відносно сього заважте слова Єгового пророка, а іменно: "Так говорить Господь Бог: Се я підніму руку мою до народів і виставлю стяга мого до людей, і поприносять сини твої [сини Сионські] на руках і дочок твоїх на раменах. І будуть царі пістянами тобі, а цариці кормитимуть тебе; і припадати муть ниць до землі й порох на ногах у тебе лизати, і зрозуміш тоді що я Господь, і хто вповає на мене, не зазнає стиду [як-Йосиф не зазнав]". — Іса. 49: 22, 23.

²³ Люди ріжного ходу життя тепер отримують дорогоцінну вість про царство Боже і указують їх любов до Господа через прилучення до роботи в рознесенню сієї вістки для інших, і сим чином приводять їх до Господньої організації. "Се мене дожидають острови, а навперед них несуться кораблі Тарсийські, щоб перевезти синів твоїх з дальнього далеку, а з ними срібло їх і золото їх імені Господа, Бога твого й съяного Ізраїлевого, бо він прославив тебе." — Іса. 60: 9; гл. також Ісаї 66: 20-22.

²⁴ Коли девять братів явилися перед Йосифом з Бенямином, тоді Йосиф увільнив Симеона, котрий був затриманий як запорука. (1 Мойс. 43: 23) Се здається пророочно говорить, що коли люди доброї волі в часі проби докажуть їх ласкавість до свідків Єгови і сим покажуть їх несамолюбство і добру волю до Бога і Ісуса Христа, тоді Господь Ісус Христос, Більший-чим-Йосиф, увільнить таких людей доброї волі із вязниць у котрих вони були поневолені організацією Сатани. Такі увільнені одиці прилучуються до помазаних слуг Божих і отверто своїм напрямом ділання заявляють себе по стороні Бога Єгови і радісно служать йому.

²⁵ Зібрання класи Бенямина перед Господом Ісусом Христом, Більшого-чим-Йосифа, поступало від 1922 р., аж до замкнення служби у винниці в часі виплачення "денаря" Господнім духовим слугам в храмі. (Мат. 20: 1-16) Коли Йосиф побачив Бенямина перед собою, що доказало, що його братя успішно стрінули пробу, він сейчас дав приказ приготувати обід для десятьох братів, разом з Бенямином, котрий вони мали їсти з ним (Йосифом) в його домі; котрий то дім представляв організацію Єгови. Обід не взяв місце зараз, але приготовлення взяло місце зараз. Одкриття Йосифа і його братів, т. е., показання їх властивого споріднення, не зараз взяло місце. Ті пів-братьїв, будучи привидені

до дому Йосифа, були здивовані й вельми за-
клюповані. Тоді вони приступили до слуги Йо-
сифового дому і старалися вияснити йому про
гроши які вони знайшли в своїх торбах, і щоби
запевнити його о своїй чесноті, вони принесли
ті гроши назад, і навіть ще більше грошей за-
платити за хліб, і що вони також принесли да-
рунки для управителя. (1 Мойс. 43: 16-22) Слу-
га дому велів ім не боятися. Він дав їм води об-
мити їх ноги і накормив їх осли. Вони пригото-
вилися дати подарунки Йосифові коли він прий-
де. Вони приготувалися до обіду і чекали на
прихід господа дому; і коли Йосиф явився, во-
ни принесли йому дари, які вони взяли до Єгипту,
і поклонилися перед ним до землі. — 1 Мойс.
43: 23-26.

²⁰ Так і в часі приходу кляси Бенямина Го-
сподь Ісус Христос велів наготовити пир, та од-
нак довічний час передішов під вони були пізна-
ні й нім вони разом зачали празникувати. Че-
рез якийсь час питання було отворене чи Йо-
надаби або люди доброї волі повинні брати
участь у свідоцтві від дому до дому, та з часом
властиве споріднення відкрилось і що се приви-
лей усіх брати участь в тій роботі. Тоді прий-
шов час, коли Господь відокрив усім, що люб-
лять і служать Йому, що "празник намету" пред-
сказував празник помазаного останка разом з
людьми доброї волі, що становлять велику гро-
маду, і се перший раз було дано до відома Го-
сподом своїм людям в 1936 р., хотій пригото-
влення до цього празника зроблено перед тим
часом.

²¹ При обіді Йосиф велів дати Беняминові пор-
цію п'ять разів більшу чим іншим п'ята братам;
однак ся напогляд односторонністю не розбудила
гніву або заздрості між п'ятма братами, але всі
вони іди і пили разом і були веселі. Се показує,
що кляса Бенямина, представлена через Рут і Естер, була духовна і що п'ять брати Йосифа ста-
новились земну клясу і що покарм Господень
духова кляса оцінює вдало більшій мірі чим
ті, що не належать до духовної кляси, і що зем-
на кляса не указує жадного огорчення або заз-
дрости до духовної кляси. Люди доброї волі
радуються покармом з стола Господнього, і від-
дають всяку поляку Господеві! Се була щаслива
оказія кормитися з стола о який постарається
Йосиф, але ще більша проба мала прийти на
тих десять п'яти братів.

ЧАША

²² По приказу Йосифа торби були наповнені
поживою, і хотій вони заплатили гроши за ту
поживу, то всі їх гроши були назад положені в
кожного торбі. Заплативши гроши за поживу,
сім вони показали їх готовність ділти справед-
ливо. Так і виплати грошей за духову поживу
Йонадабами показує їх готовність дати щось в
заміну за те, що вони отримують з рук Господ-
ніх. Всі гроши належать до Господа, яко ж написано: "Веселого бо дателя любить Бог." (2
Корин. 9: 7) У торбу Бенямина Йосиф велів тай-

но покласти свою срібну чашу, і коли її знайдуть, се буде окружуючим доказом, що Беня-
мин — злодій і повинен бути ув'язнений і затри-
маний як раб в Єгипті, так як се сталося з Йо-
сифом двацять два роки тому назад. Ся чаша
принесла на братів Йосифа дійсну пробу і по-
казала чи вони мають лукавий замір позбутися
Бенямина, як се вони мали до Йосифа. Їх тор-
би були наповнені покармом, і молодший брат
Бенямина був із ними, вони впустились веселі до-
мів до краю Канаан. Внедовзі по тім як вони
відіхали Йосиф приказав своєму слузі іхати за
ними і здігнати їх і оскаржити їх за вкрадення
управителевої срібної чаші. Всі вони горячо
заперечували се оскарження й човровільно зго-
дилися, що єсли чаша знайдеться в посіданню
котого будь з них, то той, що вкрая чашу, по-
винен умерти і що всі інші стануть невільни-
ками в Єгипті. Таке предложение вони зроби-
ли найперше тому слузі. (1 Мойс. 44: 1-10) Сей
час їх торби отворено і перешукано і чашу знай-
дено в торбі Бенямина, і тому всі повернули до
міста і введено в дім Йосифа. (1 Мойс. 44: 10-
15) Юда був тим, що предложив продати Йо-
сифа купцям в неволю до Єгипту. Він також
добровільно стався запорукою своєму отцю за
щасливий поворт Бенямина. Тоді Юда про-
мовив за девяťох: "Каже ж Юда: Шо відкаже-
мо панові добродієві моїму, що промовимо?
Або чим оправдуватись нам? Бог ізняшов крив-
ду в рабів твоїх. Оце ж ми раби Панові добро-
дієві нашому, і ми ѹ він, у кого знайшлась ча-
ша." (1 Мойс. 44: 16) Окружуючі свідоцтва по-
казували неомильно на їх вину, однак в дій-
сності вони не були винуваті. Юда признався
до злочину і предложив, що всі десять, і також
Бенямин, стануть невільниками. Йосиф не
зовсім годився на се, але предложив інші усло-
віння на підставі котрих вони могли жити. "І
каже він: Таку річ не мені вчинити. Той, у кого
знайшовся кубок, буде мені раб; ви ж ідіте до
панотця вашого не зайняті в неволю." — 1 Мойс.
44: 17.

²³ Великий суддя рішив, що Бенямин мав по-
'зстати в Єгипті як невільник. Се була страшна
проба на тих п'яти братів. Ісли вони були воро-
гами проти Бенямина, то вони могли бути легко
згодитися відойти в мирі й повернутися до Кана-
ан. Та їх напрям дітання показує, що вони не
мали ворожечі до Бенямина і що вони вважа-
ли почуття їх отця. Тоді Юда попросив о на-
году промовити, і тут безсумнівно він мав про-
мовляти за всіх. Він переповів всі факти перед
Йосифом. Він сказав, що один син був узятий
від отця котрого вважали за мертвого, і що
отець був звязаний любовю з молодшим сином
Бенямином, і що коли Бенямин не поверне, то
їого отець умре з жалю та смутку. Він благав
взнесло й чутливо, щоби відпустити Бенямина
до дому, і що він, Юда, полишиться невільни-
ком в Єгипті замість Бенямина. Горяча промо-
ва Юди перед Йосифом переконала його, що
ті десять братів були доброї волі до Якова і

також до Бенямина, і не знаючи, що вони стояли перед Йосифом, бо вважали його за помершого, вони вельми жалували за заподіяне йому зло. Ся велика проба відкрила цілковиту зміну їх серця, і безсумніву вони мали в нутрі терпіти жаль за їх мильне трактування Йосифа роки перед тим, і що воно були готові направити о скільки можливо. В сій пробі вони одважно стрінули і показали їх добру волю. (1 Мойс. 44: 14-34) І що ж предсказувала ся проба в сій пророчій драмі? Вона ясно відкрила і предсказала клясу людей, що одного часу була противником посвяченім духовним дітям Божим, братам Ісуса Христа; але котра, познакомившися з своїми власними обставинами, показала глибокі жаль серця й шире бажання чинити добро для всіх люблячих Господа. Приглянемося тепер фактам: Переслідування братів Ісуса Христа прийшло в 1918 р., і те переслідування прийшло за намовленням і спонуканням релігіоністів. Се порушило серця багатьох до ворожини проти Господніх дітей, себто, проти початкового вірного останка. Пізніше, коли вони прийшли до більше ясного вирозуміння своїх обставин і Божого заміру до них, вони змінили свої серця і показали себе у властивім стані серця бути забраними Господом як "інші вівці" у стало Єгови. Ось так Господь показує, що всі ті "інші вівці" мусять бути доброю волею до Бога Єгови, представлена через Якова, і до Ісуса Христа, представлена через Йосифа, і до останка, представлена через Йосифа і Бенямина, нім вони можуть бути забрані до Господньої організації.

²⁴ Бенямин не був спільником Йосифового увізначення в Єгипті. Так і Бенямин кляса, представлена через Рут і Естер, не була заключена у великім клопоті, який прийшов був на Божих людей в часі Світової Війни, тому що вона була приведена до Господа по 1922 р. Ся остання кляса представлена через Бенямина, Рут і Естер, зробила велику роботу в дорученню свідоцтва сими роками і перенесла много переслідування і се була досвідчуною пробою людей доброї волі до свідків Єгови, себто, до першого останка і тих, що були приведені до храму по 1922 р. Деякі, що тепер є доброю волею, брали участь у переслідуванню. Сі доброю волі побачили, що свідки Єгови сими роками стоять перед судами, обвинувачені за злочин, коли ж війсності їх вина була лише та, що вони проповідували евангелію царства Божого. Вони бачили, як свідки жорстоко бито і кидано у брудні вязниці, і се сталося пробою для Йонадабів чи вони будуть співтоварищити із тими, що оскаржені за злочин. Але ті доброю волею, що дійсно люблять Бога, показали їх добру волю до Ньюго і Христа, і до Його вірних членів через служення сим переслідуванням одиницям і сим чином виставили себе на погорду і зневагу в очах світських людей, і показали їх готовність співтоварищити з свідками Єгови. Постійна робота свідоцтва від дому до дому зачалась в 1927 р., у більше

стисненій формі, і від тоді вона виконується рі- "лучо й безперestанно. Вскорі опісля свідків Єгови зачали увязнювати і ставити перед суд як переступників закону. Такі увізначення свідків Єгови сильно брали місце в Німеччині, в Квебеку і в багатьох державах, а головно в Новій Джерсії. Тисячі вірних чоловіків і жінок скиналися у брудних вязницях, і многі іще знаходяться у вязницях за їх вірність до Бога і справ Його царства. Через десять років таке жорстоке переслідування триває, і протягом того часу люди доброї волі до Бога і Його людей прийшли на перед і стали по стороні Господа й заявили себе за Ним і Його царством.

²⁵ Чому свідків Єгови оскаржувано за переступи цілком невинно? Як срібну чашу знайдено в торбі Бенямина, і поставлено там по розказу Йосифа, щоби випробувати його братів, так переслідування свідків Єгови як переступників дозволено прийти на них як проба для свідків і на всіх доброї волі, ніакше названі "Йонадабами", і також щоби показати хто є "козлами" і "вівцями" клясою. Се чаша яку Єгова наявів своїм свідкам, щоби їх оскаржувано за злочин і переступи і як небезпечні для владіючих чинників світа, щоби сич випробувати людей; і се дає їм спромогу доказати їх невинність до Ньюго. Сі досвідчення були дійсною пробою для Йонадабів, і вони показали їх готовність співтоварищити з свідками Єгови, котрі були назначені як злочинці. (Жид. 10: 33) Юда, пів брат, представляючи Йонадабів або "інші вівці", одважно і сміло став наперед і бажав терпіти замість Бенямина. Так і многі з людей доброї волі згодилися добровільно взяти місце свідків Єгови і йти за них до вязниці і терпіти кару. Се є дальший доказ, що ті десять пів братів представляли "інших овець" Господніх.

²⁶ Коли Яків вислав своїх синів другий раз до Єгипту, то Юда стався запорукою, що Бенямин поверне беззечно до дому. Так і Єгова тримає відвічальними "інші вівці", земну клясу, за їх трактуванням духових братів Ісуса Христа, котрого Бенямин представляв у драмі. Приповість о "вівцях" і "козлах" впovні попирає се заключення. Се доказує, що люди доброї волі її знаєні як "інші вівці" відносно є "вівцями" клясою й не поводяться самолюбством, коли ж ті з кляси "козлів" є порушні цілком злою, енавистю, самолюбством і злою волею. Та приповість відкриває, що "вівці" кляса служить охочо терплячим одиницям, не знаючи в тім часі, що вони се робили неначе для самого Христа. Сі люди доброї волі давали свідкам Єгови поживу і напінок, одвідували їх у вязниці, і служили їм, і були ласкаві до них в їх домах, і давали їм по живу і охорону, тому що вони гляділи на сих свідків як на чесних і вірних слуг Божих. Їх діло показує, що вони мають добре серце, і все се вони робили і далі роблять несамолюбно. Се недавно що вірні помазанники довідалися від Господа, що сі люди доброї волі —

се одиниці відкриті Господом як Його "инші вівці", чиє добре діла зроблені вірним помазаним одиницям в Христі Ісусі Він почислив як для себе. Отже на Іонадабах лежить велика відвічальність показати їх готовість бути послушними правам Господнім.

³⁷ І який є наслідок досі спостережений? Кільканадцять років перейшло від коли розпочалось жорстоке переслідування свідків Єгова, але котре даліше поступає, під час коли "ся євангелія царства" проповідувалась через вірних у багатьох країнах і є знана людям у багатьох язиках. Ся Божа вість порушила праведні серця, котрі є чесні й ширі і котрі бажають пізнані та Божій провізії для себе, і запровадила чесних одиниць до Господа. Чи жорстоке переслідування збільшалося проти Божих помазаних свідків, сі люди доброї волі, "инші вівці" вибрали сторону і показують свою готовність співтоварищіти із тими, що терплять задля імені Господнього. Сі люди доброї волі показали їх віру в пролиту кров Ісуса Христа і чиняче се, вони радіють бути в товаристві з іншими, що люблять Бога і Ісуса Христа і котрі служать Йому серед великої опозиції. Сі люди доброї волі вийшли з між кожного народа і покоління, і людей і юзиків, і ще виходять; і рони заявили себе, і далі заявляють по стороні Бога і Ісуса Христа. Тепер заважте слова пророка відносно таких, і сі факти є добре знані, котрі показують сповнення сього пророцтва, а іменно: "Се поприходять з далека, — одні від півночі, другі з Синім-країни [з далеких півничних околиць]. — Iса. 49:12.

³⁸ Після сієї обітниці, то вість поширилась і по східних краях світа, і поважне число показують їх посвяту Господеві. Тепер можна пізнати, що ширі одиниці доброї волі, інакше названі "Іонадабами" — се ті, що названі "іншими вівцями" Господніми і котрі будуть становити велику громаду, і котрі, доказавши їх вірність, будуть жити на землі повіки. Вірний останок, себто свідки Єгова, радуються в їх терпіннях, що вони були гідні бути слугами Бога

Єгови і що їх почислено за небесну клясу. Різом з ними і "іншими вівцями", земна кляса також радується. Предвидівши сей день Єгова велів своєму пророкові сказати відносно сього: "Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть, гори, з радою; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страдальників своїх." (Іса. 49:13) Небесна кляса і земна кляса радують ся разом.

³⁹ Кляса, що сьогодня заявила себе по стороні Бога і Його царства, нині терпить переслідування з рук Сатани і його слугів. Та Єгова любить їх і показує свою милість до них. Коли ворог Сатана стягає на людей горе за горем, Бог потішає своїх людей знанням, що Він пам'ятає про них, і хто радісно переносити буде терпіння ради справедливості і ради Його імені, той отримає Його вічну ласку. Отже земна кляса сьогодня відкриває, що вона стоїть перед престолом Бога і перед Більшим-чим-Йосифом і радісно служить Всешишньому. Незважаючи на докори і наруги людей, і відмовивши поклонитися перед людьми і людськими заведеннями, і привітавши Ісуса Христа як правдивого Володаря світа, котрий дасть і дає спасення для всіх дійсно люблячих Бога Єгову, вони дальнє виконують радісно Його службу.

"Через століття Диявол і його земні релігійні слуги тримали людей в великій темряві. Тепер прийшов день, коли Єгова через свого любого Сина, усуне темряву і позволить лучам своєї засвітити в лиця тих, що шукають смиреності і справедливості. Як Юда стояв перед управителем Египту і заступався за свого молодшого брата, так тепер ті доброї волі до Бога підносять їх голosi і серця до Господа в користь тих, що знаходяться в небезпеці й у вязницях за їх несамолюбне і вірне служення Господеві. З ласки Божої, очі людей доброї волі будуть даліше отвіратися і вони дістануть ширше видіння ласкової провізії Бога Єгови о яку Він постарається для тих, що служать і люблять Його, і се показано в поступом драми.

(Дальше буде)

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Перекладено з анг. "Вартової Башти" з 15-го марта, 1937]

"Про те що, щоб ми були живі, послав мене Бог перед вами." — І Мойс. 45:5.

ЧАСТЬ 4

ЕГОВА не силує жадного сотворіння приймати Його ласкову провізію. Всякий, що приходить до Бога і приємно Його благословенства, мусить приходити добровільно й охочо. Отже такий чоловік мусить набути дещо знання про Єгову й Його розпорядження відносно приписів життя. Для сієї цілі Єгова через свого урядника, Ісуса Христа, післав своїх свідків повідомляти людей, що Єгова — Бог, і що всякі провізії для людства знаходяться в Його руках,

і що Він щедро нагороджає тих, що чують і приймають Його ласкову провізію на підставі значених Ним умовинах, і котрі всегда піддаються в послушності Його волі. Для всіх таких людей доброї волі Єгова тепер відкриває Більшого-чим-Йосифа і дає до відома, що життя й всі його принадлежні благословенства, послушні люди можуть отримати через Ісуса Христа; і для сієї причини написано є в Св. Письмі: "Даруваннє ж Боже — життє вічне в Христі Ісу-

сі, Господі нашім." Як колись страшна голоднеча була в Єгипті й в навколишніх краях, так тепер страшна голоднеча панує з причини браку знання про дорогу до життя серед усіх тих, що знаходяться у царстві Сатани. Як колись Йосиф відкрив себе своїм братам, так тепер Більший-чим-Йосиф, Ісус Христос, Спаситель людства, дає себе пізнати для всіх, тих, що бажають справедливості й життя.

² Коли прийшов був час для Йосифа дати пізнати себе братам, тоді він дав приказ віддалити від нього усім присутнім, окрім своїм братам. "І не зісталось нікого при Йосифочі, як признававсь братів своїм." (1 Мойс. 45: 1) Чи не піддає се сильно думку, що лише люди доброї волі до Бога, і котрі слухають вістки о царстві і признають і принимають Ісуса Христа як Спасителя світа і звертаються до Нього, будуть спасені, і що всі інші поринуть в переворот в Армагедоні? Безсумнівно братя Йосифа мали показати великий страх коли вони пізнали брата котрого вони продали до Єгипту, і Йосиф, побачивши се, сказав до них: "Тепер же не сумуйте, і не вдавайтесь у тугу, що продали мене сюди; про се бо, щоб ми були живі, послав мене Бог перед вами." — 1 Мойс. 45: 5.

³ Чинячи се Йосиф не відчував жадного огорчення ані гордости з причини ускорення його братів; не соромився називати їх своїми братами; не показав ненависті або злії волі за се, що вони зробили йому; противно, він указав їм любов і розважав їх для їх власного добра, і він призвав Божу доброту і всемогучу руку у всім, що перейшло. Він признав, що він терпів з рук своїх зведеніх братів, але що се вийшло на іх добро. В часі коли Йосиф дав пізнатися, його молодший брат Бенямин, стояв з ним, і Йосиф відкрив себе усім в той самий час; і се показує, що хто став по стороні Господа, чи то він належить до небесної чи земної класи, — всі стоять разом.

Тут в коротці застновимось над фактами, показуючи сповнення сієї частини пророцої драми. Видання *Вартової Башти* з 15. травня 1931 р., з ласки Божої, дала своїм людям знання великої пророцої драми о Мардохею й Естері. Се було перше відкриття вірному останкові, що між ними була така громада представлена через Естер, і котра тепер, через пророцтво під розвагою, відкриває також що вона була представлена через Бенямина. Кляси представлени через Мардохея і Естер познакомилися в повисше згаданим часі. Се рівнобіжить із тим, як Йосиф дав пізнатися Беняминові. Лишень місяць опіля, на конвенції в Льондоні (Англії), в червні 1931 р., тайна про 'чоловіка в лінняній одежі, з писарським приладом, що був висланий класти знак на чолах людей', була відкрита Божому останкові. Тоді Господь відкрив людей, що плачуть і сумують задля гидот які діються у Вавилоні, і відкрив що вони становлять земну класу, людей доброї волі або "інших овець", що указувало на пів-братів Йосифа в часі коли

Йосиф дав пізнати ся їм, і котру то класу мусять освідомляти вірні члени Ісуса Христа, як се було представлено через Йосифа. (Езекіїла 9) Чи така інформація приносить радість в серця Божих помазаників? Ті що були на конвенції в Льондоні, коли почули вияснення сих пророцтв, викликавали з радості і підскакували з утіхи, що перед ними був поставлений такий привілей, і, як се один висказав зараз по зібранню: "Ми могли бути вийти і торощити річи на кавалки із нашої радості." Один місяць пізніше, а іменно в липні, 1931 р., на конвенції в Колюмбус, Огайо, той самий пророцій образ Езекіїла був вияснений конвенції. В шатрах піонерів розпятих на площі в часі тієї конвенції була така велика радість з вияснення образу Естери, що піонери повісили старого Амана фігуально із радості. Під час тієї самої конвенції був дачий публичний виклад і через радіо по цілім світу на тему "Надія Світа", котра то правда з Слова Божого була подібна до подостатку поживи для голодом-прибитого світу, а головно для людей доброї волі. В той самий день близьке споріднення останка [представлене через Рут і Естер, і також через Бенямина] з Більшим-чим-Йосифом було відкрите через глиняні резолюції відносно "Нового Імена", що взяло місце серед радісних викликів і слів з утіхи. На цій самій конвенції перший раз в Америці був вияснений "чоловік з писарським приладом", по чим наступило проголошення книжки *Оправдання*, що була готова до рознесення. Та конвенція не відбулась лише в Колюмбус, але празник радості продовжався через три дні в дев'ятьох різких зібраннях і містах по цілім краю. Вскорі потім *Вартова Башта* вияснила драму Рути, потверджуючи драму Естери. У *Вартовій Башті* з 15. жовтня, 1932 р., була поміщена правда, поперта Писаннями, відносно очищення храму. Господь поклавши сі правди на стіл перед своїх людей, вони оцінили слова Йосифа більше чим коли вперед, котрі то слова відносилися до Більшого-чим-Йосифа, що "І послав мене [Ісуса Христа до храму] поперед вами [щоби скоротити дні горя] ... і ратувати душі ваші." "Останок тоді оцінив, як ніколи перед тим, що вкорочення днів горя мало дати їм нагоду проголосувати "сю евангелію царства" і дати "іншим вівцям" нагоду спастися через утечу до Христа. Сі великі правди є відкриті для вірного останка, і останок передає їх "іншим вівцям", і вони всі радуються, бо всі бачуть, що 'если би ті дні не були вкорочені, то жадне тіло не спасло ся б'. Ось день Армагедону гряде, і лише ті, що шукають справедливості й смирності, мають обітницю, що вони перейдуть безпечно те горе.

⁴ Тоді Йосиф відокрив, що ся ціла пророча драма була під керовництвом Єгови, щоби люди у своїм часі були просвітчені відносно Його провізії яку Він зробив для їх осягнення вічного життя. "Оце ж не ви послали мене сюди, а Бог, і зробив мене отцем фараонові, і паном усього його дому, і зверхником усієї землі Єги-

пешкої. Ідіте ж хутко до панотця моого, і промовте йому. От що говорить син твій Йосиф: Бог зробив мене Паном усього Єгипту; йди ж до мене, не гайся" — 1 Мойс. 45: 8, 9.

У словненні цього пророчого образу Єгова післав Ісуса Христа на землю спасти світ. Він післав Його до храму "схоронити життя"; Він настановив Ісуса Христа "отцем будучого віку" для добра всіх підданих царству, і Він зробив Його Господом і Головою над своїм царським домом і правильним Володарем світа. Його царство — се надія світа, і на ім'я Ісуса Христа і Його царство будуть народи вловвати. Іншої надії нема, бо се єджа провізія, і ся провізія цілком відповідна й звершена. Від коли Господь відокрив повисше згадані правди останкові й тим, що належать до "інших овець" кляси, вони всі ясно бачуть пристусовання пророчих слів Йосифа, котрі сповнилися на Більшого Йосифа, а іменно: "Всю славу мою в Єгипті і про все, що ви бачили сповістить, та хутенько приведіти панотця мого юди." Всі такі бачуть славу Ісуса Христа у цілому світі. Слова пророцтва в сій точці показують ясно яка відвічальність положена на останкові, і на "інших вівцях", що чують, що би вони 'спішили' і розказували всім о скільки вони мають нагоди, щоби і інші пізнавали Божу ласкаву провізію для спасення послушних людей. — Верш 13.

Тоді Йосиф розказав своїм братам, що інше має бути п'ять років голоднечі і щоб вони спінчилися і розказали се отцеві, і юби всі вони, їх отець і весь дім прийшли до Єгипту і були близько Йосифа, зверхника, "ато дійшов би до азилів і ти і дом твій і все твоє." (1 Мойс. 45: 8-11) Се показує, що в часі відкриття Більшого-чим-Йосифа, котрий був представлений через Йосифа, має бути много роботи виконано "том Ісусом через Його земний останок в користь ях, що будуть жити на землі".

Се сталося в 1931 р., що вірному останкові Їла відкрили кляса котрій поживу мусіло ся доставити. Однак в тім часі "велика громада" не була ще відкрита. Йосиф піславши за цілим домом Якова, включаючи і родину своїх власних півбратьів, показує, що по 1931 р., коли земна кляса була відкрита, котрій останок тепер мусить служити, вони також мусять служити голодом-прибитим одиницям. Се точно що сталося і тепер переходить. Від 1931 року останок зрозумів, що вони мусять іти по "Християнстві" і давати інформацію тим, що бажають справедливості, але тут буде інтересним заважати, що се сталося вже 31. травня 1935 р., на конвенції у Вашингтоні (Д.К.), що "велика громада" була відкрита й здана останкові. Від того часу особливі змагання зроблено, і продовжаеться із чим раз-більшою ревністю, на користь великої громади, звертати її увагу на правані Божого Слова; і се вони роблять коли Господь самий збирає велику громаду у своє стало, де вони отримають подостатком хліба.

ЗАПРОШЕННЯ

Чутка розійшлась по цілім краю Єгипецьким, що "поприходили братте Йосифове!", і ся чутка дійшла до фараона, що вподобалось йому. Тепер виходить на сцену фараон, і тут він головно представляє Бога Єгову: "Озветься ж Фараон до Йосифа: Скажи браттю твоїму. От що вчиніте: Понавочуйте скотину свою та йдіть у Канаан землю, і, взявши батька вашого й родину вашу, прибувайте до мене; дам вам що найлучче в землі Єгипецькій, і живите метесь плодами землі. Ти ж повелі їм узяти колесниці з Єгипецької землі про дітей ваших, і жени ваших, і взявши батька вашого прибувайте і не жалуйте домівок ваших; всі бо Єгипецькі блага вам будуть." — 1 Мойс. 45: 17-20.

¹⁰ Так і Богу Єгові вподобалась робота Ісуса Христа, Більшого-чим-Йосифа, котрий відокрив себе в храмі й своє правдиве споріднення останковій "іншим вівцям" і Господь ствердив ласкаве запрошення вислане людям доброї волі, кажучи до них: "Прийдіть і пийте воду життя даром." (Одкр. 22: 17) Тут знова треба зазначити, що почин словнення цього пророцтва взяв місце нім останок довідався о сім. У *Вартової Башти* з 15. вересня, 1932 р. міститься артикул під заголовком "Ласкаве Запрошення", показуючи, що "ріка води життя" тоді плила і що на сю правду муситься звертати увагу тих, що шукають життя; але в часі писання того артикулу "велика громада" не була знана як земна кляса, бо в тім часі розуміли її як другорядну небесну клясу. Пізніше вишли книжки *Світло*, але і тоді іще велика громада не була відкрита. Як здається, то Господь часто уживає своїх посвяченіх людей у словненні свого пророцтва і пізніше дає їм до відома, що вони були ужіті так.

¹¹ Декотрі одиниці часті знаходять помилки у видавництвах Вартової Башти і жуть, що *Вартова Башта* змінює свої погляди і заперечує себе. На се відповідаємо, що відкриття пророцтв і їх словнення поступенно приходить Божим людям, і тому *Вартова Башта* мусить подавати лише те, що є зрозуміле й відкрите. Якби ми йшли за переказами людськими, тоді ми вперто трималися б близько того, що було написано вперед; але позаяк Божі люди не йдуть за переказами людськими, але кермуються лише Словом Божим, і оскільки єе подобається Господу відкрити сі правди, відкриваючи свої пророцтва у свій час і способ, то остильки вірний Божий останок дає довідома о них. Відкрита і проголошена правда не належить до жадного чоловіка або громади людей. Правда належить до Господа і поступає й сяне із чим раз більшою ясністю як до звершеної дня. Се повинно бути найбільшим доказом, що Божі люди провадять і кормить Господь, ставлячи духовий покарм перед ними від часу до часу для їх добра і скільки се відobreться для Його власної слави.

(Прод. слідує)